

"Hvis der nemlig kommer nogen og prædiker en anden Jesus end ham, vi prædikede, eller I får en anden Ånd end den, I fik, eller et andet Evangelium end det, I tog imod, så finder I jer kønt deri."

2 Kor. 11, 4

ALPHA: **Det sidste ord i evangelisering**

ALPHA: **THE LAST WORD IN** **EVANGELISM?**

Many people have been greatly impressed by the *Alpha* course. Designed to be an introduction to the Christian faith through talks, video presentations, small-group discussions and a special weekend-away, lots of churches are now employing it as part of their outreach. In the eyes of many it has been a 'run-away-success' and its fame has spread far beyond the UK, and Holy Trinity Brompton, the London church where it originated. It is no exaggeration to say it has spread right across the world and is now finding friends in several continents. It has been adapted so as to be accessible to young people and has also proved versatile enough to be used in prisons, schools and places of work. Churches in inner cities and rural areas have found it sufficiently flexible for their needs. Future plans for expansion suggest that *Alpha* is very much here to stay.

What is more, many people claim to have been helped through going on the *Alpha* course and believe it has brought them an understanding of God and how to respond to Him. Testimonies and accounts of wonderful things that have happened to individuals abound. In the light of all this, surely there cannot be anything wrong with it? With so many in today's society gripped by materialism and atheism, can *Alpha* be anything other than a good thing? As young people become hopelessly enmeshed in a godless culture, should we not applaud the efforts of *Alpha* and help make it a success?

We wished that the answers to these questions could be an emphatic 'Yes'. But closer examination of *Alpha* prevents such a clean bill of health being given to it. Why this concern? There are six vital reasons we would like to bring to your attention.

. The God of *Alpha* is not the God of the Bible.

Alpha quotes from the Bible a lot. It cannot be faulted on that. But for all this it does not present us with the God who has revealed Himself in the Bible. There is much we could say about the God of the Scriptures. He is the Creator of the universe and the one who upholds it and maintains it. He is a great King and Sovereign over all He has made. We are challenged to ponder,

To whom then will you liken me.

Or to whom shall I be equal?" says the Holy One.

Lift up your eyes on high, and see who has created these things,

Who brings out their host by number;

He calls them all by name,

By the greatness of his might and the strength of his power;

Not one is missing.

(Isaiah 40:25-26)

He is high and holy. He dwells in heaven and is all-glorious. Nothing impure can live in His presence. For those that fall short of His glory and perfection, there is judgement that follows (Romans 6:23).

Mange mennesker er blevet meget betagede af *ALPHA*-bevægelsen. Mange kirker bruger den som en introduktion til den kristne tro gennem samtaler og videopræsentationer, og specielle eksterne weekendkurser er nu også blevet en del af deres opsøgende virksomhed. I manges øjne er det blevet en succes, der er løbet løbsk og har spredt sig langt ud over Englands grænser og Holy Trinity Brompton-kirken i London, hvorfra den først er udgået. Det er ingen overdrivelse at sige, at den har spredt sig fra den ene side af jorden til den anden og finder nu venner på adskillige kontinenter. Den er blevet tilpasset, så den er let tilgængelig for unge mennesker og har også vist sig at være tilpas alsidig til at kunne benyttes i fængsler, skoler og på arbejdspladser. Kirker midt i city og i yderområderne finder den tilstrækkelig fleksibel til deres behov. Fremtidige planer om ekspansion taler for, at *Alpha* er kommet for at blive.

Hvad mere er, mange mennesker påstår at være blevet hjulpet gennem *Alpha*-bevægelsen og tror, det har givet dem en opfattelse af Gud, og hvordan man giver ham respons. Det vrir med vidnesbyrd og redegørelser om underfulde ting, som er sket for de forskellige deltagere. I lyset af alt dette kan der da bestemt ikke være noget galt? Med så mange, der i dag er grebet af materialisme og ateisme, kan *Alpha* vel ikke være andet end en god ting? Medens unge mennesker i dag bliver håbløst indviklede i en gudløs kultur, burde vi så ikke rose *Alphas* anstrengelser og hjælpe den til fremgang?

Vi ville ønske, at svarene på disse spørgsmål var et uforbeholdent "ja". Men en nærmere undersøgelse af *Alpha* forhindrer os i at udstede en hel ren sundhedsattest. Hvorfor denne bekymring? Der er seks vitale grunde, som vi gerne vil gøre dig opmærksom på.

1. *Alphas* Gud er ikke Bibelens Gud

Alpha citerer en masse fra Bibelen. Det kan man ikke bebrejde den. Men selv om den gør, præsenterer den os ikke for Gud den Almægtige, som har åbenbaret sig i Bibelen. Der er meget, vi kunne sige om den hellige Skrifts Gud. Han er universets Skaber, og den som opretholder og bevarer det. Han er den store Konge over sit rige og skabelsens HERRE. Vi opfordres til at overveje:

"Hvem vil I ligne mig med som min Ligemand? siger den Hellige. Løft Eders Blik til Himlen og se: Hvo skabte disse? Han mønstrer deres Hær efter Tal, kalder hver enkelt ved Navn; så stor er hans Kraft og Vælde, at ikke en eneste mangler." (Es. 40, 25-26)

Han er den højeste og den hellige. Ingen og intet kan leve i hans nærhed. For dem, som ikke opnår hans herlighed og helliggørelse, der ender med evigt liv, venter dom og evig død. (Rom. 6, 21-23).

Nuvel, meget mere kunne siges. Men du kommer til at søge hårdt og længe indenfor *Alpha* for at finde en Gud, som ligner ham, der lige er beskrevet. Intet om ham som Skaber, intet om ham som den store Konge. (Åb. 19, 16). Han er formodet snarere end beskrevet. Bibelen fortæller os, at "Det er frygteligt at falde i den levende Guds Hænder." (Hebr. 10, 31). Men vi ville ikke blive klogere på dette ved at gå ind i *Alpha*-bevægelsen.

Den fortæller os simpelthen intet om, hvad vi behøver at vide om GUD vor Herre og Frelser.

2. Menneskets forpligtelse i *Alpha* er ikke så alvorlig som i Bibelen

Menneskets forfatning, indtil det er forsonet med Gud, er ikke lykkelig. Sl. 7, 12 beskriver den:

"retfærdig som Dommer er Gud, en Gud, der hver Dag vredes."

Johannes-Evangeliet udtrykker det overmåde ligetil:

"Den, som tror på Sønnen, har evigt Liv; den, som ikke adlyder Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham." (Joh. 3, 26).

Mennesket uden Gud er formål for Guds vrede. Vi mishager ham ikke kun en lille smule. Det er ikke det, at vi til tider fejler, der i svage øjeblikke viser sig på overfladen. Det er, som vi fra naturens side virkelig er. Apostelen Paulus forklarer, at "*af Natur var vi Vredens Børn ...*" (Ef. 2, 3). Dette er en meget stærk udtalelse og lader os ikke i tvivl. Vi har syndet mod Gud og overtrådt hans hellige Lov. Vi er syndere i hans øjne og fortjener forældommelse. Det er, hvad det, ærligt og uden omsvøb, betyder.

I modsætning hertil bruger *Alpha* ikke sådanne stærke udtryk og efterlader os i det uvisse om, hvor vi egentlig befinder os. Som man følger dens argument, skal synd snarere betragtes på en måde, som om vi "blot har rodet vores liv til" (Gumbel 1994: 44, 47). Det er en beskrivelse af det indre af menneskets forfatning, som hovedsagelig bygger på følelser eller frygtsomhed (Gumbel 1994, 22). Det er et billede af et menneske domineret af følelser af sorgmodighed og ulykke (Gumbel 1994: 12-22).

Selvfølge er alle disse ting sande nok. Dette er, hvad livet er for syndere. Det er et miserabelt liv for dem. Alligevel er dette kun hovedsageligt at pege på konsekvenserne af synd snarere end på selve synden. Dette er den misere, der uundgåeligt følger, fordi vi er syndere. Problemet er imidlertid mere alvorligt end kun syndens konsekvenser. *Alpha* forsømmer at fortælle os, at ultimativt har vi krænket Gud og påført os hans mishag. Vi har syndet imod Gud og er faldet under hans dom. Vi er mennesker "... uden Håb og uden Gud i Verden." (Ef. 2, 12). Trods alvoren i vor synd tillader *Alpha* os aldrig at føle os alt for angrende. Den tillader os aldrig at se os selv med Guds øjne. Dette er en alvorlig forsømmelse

3. *Alpha*-bevægelsens Jesus er ikke Bibelens Jesus Kristus.

Dette vil nok forbavse os. *Alpha* giver udseende af at have en masse at sige om Herren Jesus. Den fortæller os, hvad han gjorde, hvad han sagde, de krav han stillede om sig selv og slår, udenfor enhver tvivl, fast, at opstandelsen virkelig fandt sted. Men på

trods af, at en del af bevægelsen bærer titlen "*Hvorfor døde Jesus?*", er den ude af stand til, i den endelige analyse, at besvare spørgsmålet. Dette er et centralt emne.

Kristus døde, fordi Guds hellige retfærdighed krævede det. Vore liv var fortabte. Vi havde syndet og var hjælpeløse. Kristus måtte dø i syndernes sted, som virkelig fortjente at bære straffen for deres overtrædelser. Kristi død forsonede os med Gud for Kristus skyld, da han påtog sig at bære straffen for vore overtrædelser. (Rom. 3, 24; 1 Joh. 2, 2). *Alpha* har ikke beskrevet Gud for os og har derfor ingen meningsfyldt plads for Guds vrede. Kristus' død ender med at være et abstrakt retfærdighedsprincip, der ikke har forbindelse med Gud selv.

Alphas egne illustrationer og forsøg på at forklare bringer os ikke nærmere sagens kerne (Gumbel 1994: 19-20; 47-48). Kristus' død på korset bliver en selvopofrende kærlighedsgerning, men uden nogen virkelig forbindelse med dommens realitet og grunden til Guds vrede. Alt, hvad vi står tilbage med, er indtrykket af, at Kristus har ofret sig selv for at redde os fra syndens konsekvenser, fordi det var påkrævet af et eller andet upersonligt og nærmest lunefuldt retssystem. Det er alt sammen meget mystisk. Men det er *ikke* den hellige Skriffs Kristus.

4. Guds kærlighed i *Alpha* er *ikke* Guds kærlighed i Bibelen.

Bibelen viser os klart, at "... Gud er Kærlighed." (1 Joh. 4, 8). Det siger *Alpha* også. Der er imidlertid en forskel. I *Alpha* er Gud kærlighed og intet andet. Han kan ikke være meget andet, siden bevægelsen lader os gå glip af alle andre aspekter i Guds væsen, som refererer til hans hellighed og herlighed. Vi står tilbage med kærlighed alene.

Bibelens Gud er kærlighed, men en kærlighed der skal ses i hans villighed til at redde eller frelse syndere fra den kommende dom over verden. Vi får at vide:

"Thi således elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv." (Joh. 3, 16).

Hvorfor kom Kristus? For at opsøge og frelse fortabte syndere. Gud viser sin kærlighed til os ved frivilligt at lade Kristus, der selv er uden synd og skyld, tage straffen for vore overtrædelser på sig og dermed gøre os skyldfri og helt uden egen fortjeneste give os adgang til Guds rige. *Alphas* Gud beskrives som en, der får os til at føle os emotionelt "høje" og specielle. Bibelens Gud giver os evigt liv på én betingelse, ved vore synders forladelse, ikke indbildte, men reelle, som fører til døden, fordi vi ikke selv kan sone dem med gode gerninger. Der er en himmelvid forskel mellem disse to.

5. *Alphas* Helligånd er *ikke* Bibelens Helligånd.

Der er viet mere plads til Helligånden i *Alpha* end til Herren Jesus Kristus. Dette stemmer ikke overens med det, Skriften siger om Helligånden (Joh.16, 13-14). Hvorfor gør

Alpha dette? Det er, fordi *Alphas* ånd agerer anderledes end Bibelens Helligånd, idet den giver de deltagende en "totaloplevelse" af Guds nærværelse i deres liv.

Hovedfokuseringen er "Helligåndens Weekend-Away-ophold". Deltagerne i *Alpha* får at vide, at de må forvente, at alle mulige ting kan ske dem. Man fortæller os:

Nogle gange, når deltagerne er opfyldte, skælver de som espeløv i vinden. Andre oplever, at de trækker vejret tungt, som om de fysisk trækker vejret gennem Ånden (Gumbel 1994: 136).

Dette er meget interessant, men det har ikke noget med Guds Helligånd at gøre, som dens virksomhed beskrives i Skriften. Hvem den ånd end er, som deltagerne bliver introducerede til i *Alphas* Weekend-Away-ophold, og hvem den mystiske gæst end er, så befinder den sig lige meget på hjemmebane ved new age ekstatiske sammenkomster som blandt lignende ikke-kristne religioner.

6. *Alphas* omvendelser har intet tilfælles med omvendelserne i Bibelen

På pinsedagen var Peters tilhørere "... stukket i Hjertet ..." (Ap. 2, 37). Fangevogteren i den romerske koloni Filippi spurgte skælvende Paulus og Silas: "... I Herrer! hvad skal jeg gøre for at blive frelst?" (Ap. 16, 30). De forstod, at de var syndere. De indså, at de behøvede nåde og barmhjertighed. Det stod lige så klart for dem, som for de troende i Tessalonika, "... at I, dengang I modtog Guds Ord, som vi forkyndte, ikke tog imod det som Menneskers Ord, men som Guds Ord, hvad det i Sandhed er, ..." (1 Tess. 2, 13).

Alphas omvendelser er anderledes. Som oftest er det en emotionel oplevelse uden forståelse for Guds hellighed og det absolut nødvendige i at opnå frelse ene og alene ved vore synders forladelse. Der er ingen erkendelse af behovet for anger og omvendelse ved at vende sig til Gud som et spørgsmål om liv eller død. Deltagerne føler sig tilgivet, men synes ikke at indse dybden af deres egen syndige natur, der helt adskiller dem fra Guds sande nærværelse. Ofte befinder de sig i en ekstatisk tilstand. *Alpha* betragter dette som en omvendelse, men det er ikke, hvad der er beskrevet i Bibelen.

Trods alle anstrengelser hjælper *Alpha* os ikke til at lære Gud at kende, som han virkelig er. Hele spørgsmålet om omvendelse til frelse er gruelig misforstået. Ved at spare os for "de dårlige nyheder" om vor egentlige tilstand, er den ude af stand til at formidle Evangeliets "gode nyhed".

Bibelens evangeliske budskab om frelse er alt for kostbart og livsvigtigt til at blive trukket ned på dette niveau. Man vil ikke opnå andet end at fylde kirkerne med mennesker, som ikke er blevet omvendte, men lovet en falsk forhåbning. At efterlade nogen, i troen på at være omvendt på falske forudsætninger, er en yderst alvorlig sag; "de har Guds frygts Skind, men fornægte dens Kraft. Dem skal du holde dig fra." (2 Tim. 3, 5). Det er en fatal fejltagelse med en al for høj pris.

PS! Alle Nicky Gumbels citater er fra hans artikel Questions of Life, Kingsway, Eastbourne, England, 1994.

Udgivet af C R N (Christian Research Network) PO Box 5058, Great Bromley, Colchester, Essex, CO7 7JY, United Kingdom.